

Domstolen (Sjette afdeling) har ved kendelse af 10. december 2020 forkastet appellen, idet den er åbenbart ugrundet.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel
(Belgien) den 26. oktober 2020 — Q, R og S mod United Airlines, Inc.**

(Sag C-561/20)

(2021/C 128/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Q, R og S

Sagsøgt: United Airlines, Inc.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket af Domstolen, fortolkes således, at en passager er berettiget til kompensation fra et luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, såfremt passageren ankommer til sit endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på mere end tre timer på grund af en forsinkelse på den sidste flyvning, hvis afgangssted og ankomststed uden mellemlanding på en medlemsstats område begge befinder sig på et tredjelands område, og der er tale om den sidste flyvning i en række af direkte tilsluttede flyvninger, som starter i en lufthavn, der befinder sig på en medlemsstats område, og alle flyvninger faktisk blev udført af det luftfartsselskab, der ikke er et EF-luftfartsselskab, og passageren havde reserveret alle disse flyvninger hos et EF-luftfartsselskab, der ikke faktisk udførte nogen af flyvningerne?
- 2) Såfremt der første spørgsmål besvares bekræftende, er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som fortolket ved det første spørgsmål, da i strid med international ret, særligt princippet om, at hver stat har den fulde højhedsret over sit territorium og sit luftrum, idet denne fortolkning vil medføre, at EU-retten vil finde anvendelse på en situation, der finder sted i et tredjeland?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem
(Nederlandene) den 2. november 2020 — F, A, G, H og I mod Staatssecretaris van Justitie en
Veiligheid**

(Sag C-579/20)

(2021/C 128/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F, A, G, H og I

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid